

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Ethica Symbolica E Fabularum Umbris In Veritatis Lucem Varia Ervditione Noviter evoluta

Pexenfelder, Michael

Monachii, 1675

3. Cur etiam innocentes feriantur fulmine?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68709](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68709)

se Trojanis, Rutulisque (pro his enim Juno, pro illis stabat Venus) eundem futurum. In eadem controversia Dearum suos Jupiter affectus insigniter temperavit ac texit, fecitque, quod de Ænea canit idem Poëta. Spem vultu simulat.

Tiberius Cæsar, ut Xiphilinus est auctor, dictitabat, Principis animum nemini cognitum esse oportere: qui proinde sic affectus suos occultò tenebat, ut quæ cupiebat, nunquam ferè diceret, & cum oratione eius mirè pugnaret voluntas ac desiderium. Detestabatur, quod expe-tebat maximè; & quod oderat, dissimulabat. Irascebatur nulla re conturbatus: iratus tranquillissimo, æquissimòque animo esse putabatur: Hæc ille. Jupiter certè etsi non ignorabat, quæ fata Latinos essent pres-fura; ita tamen animi sui sensa dissimulavit, ut nasutissimæ deæ eius con-silia odorari non possent. Noverunt hanc artem, quicumque Politicen noverunt.

III. (d) Sed ad fulmina tonantis redeamus, & Senecam audiamus, Natural. quæst. lib. 2. c. 42. ac seq. Quid tam imperitum est, inquit, quàm credere fulmina Jovem è nubibus mittere, columnas, arbores, sta-tuas suas nonnunquam petere, ut impunitis sacrilegis, percussis ovibus, incensis aris, pecudes innoxias feriat; & ad suum concilium à Jove deos, quasi parùm in ipso consilii sit, advocari? illa læta & pacata esse fulmina, quæ solus excutiat: perniciofa, quibus mittendis major Numinum tur-ba interfuerit? Si quæris à me, quid sentiam, non existimo tam he-betes fuisse, ut crederent Jovem, aut non æquæ voluntatis, aut certè mi-nus paratum esse. Nam cum emisit ignes, quibus innoxia capita per-cuteret, scelerata transiret, utrum putas? an noluit justius mittere, an non successit? Quid ergo secuti sunt, qui hoc dicebant? Ad coërcen-dos imperitorum animos, sapientissimi viri judicarunt, utile esse, in tan-ta scelerum audacia, etiam innocentiam metu percelli.

IV. (e) Nunc quid *Aquila*, quæ Jovi arma in gigantes pugnanti subministravit, unde & *armiger* ales dicta est, symbolicè doceat, expo-namus. Oculis aquilinis, longissimè aciem porrigentibus, quis nescit maximam inesse perspicacitatem? Pertinet hoc ad reges, Principes, ma-gistratus, oculos ut mentis acriter intendant, & quæ prodesse ac obesse possint, præcul prospiciant. Aquilæ pullos ad solem explorare feruntur, & nido deturbare, tanquam degeneres, qui nictantibus eum oculis intuentur. Est hic genius altorum mentium: fortes creantur fortibus, nec progignunt generosæ aquilæ imbelles columbas, nascuntur quidam ad sceptrum;

alii

(d) Cur innocentes quoque feriuntur fulmine? (e) Aquila Symbolum regium.